

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 881/2024
02.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Далибор Манојловић, адвокат из ..., против туженог „Јединство-металоградња“ АД Севојно, чији је пуномоћник Љубиша Павловић, адвокат из ..., ради измене одлуке о ренти, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 784/23 од 20.11.2023. године, у седници одржаној 02.07.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 784/23 од 20.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 784/23 од 20.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П1 594/22 од 20.12.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и повећан је износ месечне ренте утврђене правноснажном пресудом Општинског суда у Ужицу П1 96/09 од 28.05.2009. године, тако што је тужиоцу уместо износа од 15.076,00 динара почев од 26.07.2018. године досуђен износ месечне ренте од 20.000,00 динара и обавезан је тужени да тужиоцу: на име разлике између новоутврђене месечне ренте и исплаћене ренте за период од подношења тужбе до 31.03.2021. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, како је то ближе наведено тим ставом изреке; плаћа месечну ренту од 20.000,00 динара почев од 01.04.2022. године па убудуће, до 10-тог у месецу за текући месец. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се измени и повећа износ ренте утврђен пресудом Општинског суда у Ужицу П1 96/09 од 28.05.2009. године тако да се обавезе тужени да тужиоцу почев од подношења тужбе па убудуће плаћа износ месечне ренте од још 8.286,93 динара и на име разлике тражене исплаћене ренте за период од подношења тужбе до 31.03.2020. године плати појединачне месечне износе са законском затезном каматом, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 82.423,00 динара са законском затезном каматом од извршности до

исплате, а одбијен је захтев тужиоца за већи износ трошкова преко досуђеног до 410.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 784/23 од 20.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битих повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана закона прописано је да о дозвољености и основаности из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Нижестепеним пресудама одлучено је о праву тужиоца на исплату новчане ренте, због претрпљене повреде на раду. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом туженог не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова, о тужбеном захтеву, засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке, другостепене одлуке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст. 1.и 3.)

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради измене одлуке о ренти у овој правној ствари поднета је 30.07.2018. године и вредност предмета спора је 737.168,20 динара, који износ не прелази динарску

противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање које не прелази наведени новчани цензус за дозвољеност ревизије из члана 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужене недозвољена.

На основу наведеног, Врховни суд је применом члана 413. у вези са чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**